

Chương 149: Khởi Hành Đến Darklands

(Số từ: 3096)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

13:06 PM 11/05/2023

*Bang!

“Urg Urg!”

'Thật là một tốc độ tăng trưởng đáng kinh ngạc.'

Mắt Loyar mở to khi nhìn Ellen lăn lộn trên sàn.

Mới chỉ khoảng một tháng kể từ khi cô gái đó yêu cầu luyện tập.

Tuy nhiên, trong một tháng đó, cô ấy đã phát triển với một tốc độ vô lý. Tốc độ phản ứng và sự khéo léo của cô ấy đã không thể so sánh được với một tháng trước.

‘Nếu cô ấy học được cách [Tăng cường sức mạnh ma thuật], thì trong tình trạng đó...’

Ngay cả trong tình trạng hiện tại của Ellen, không biết cách [Tăng cường sức mạnh ma thuật], Loyar cũng gặp khó khăn khi chống lại cô ấy.

Sự khác biệt giữa biết và không biết cách tăng cường giống như sự khác biệt giữa trời và đất. Những người có thể làm điều đó được gọi là quái vật.

Ellen đã có thể chiến đấu trực diện với Loyar mà không cần biết gì về điều đó.

Cho dù Lycanthrope trông giống con người đến mức nào, thì ít nhất con người cũng không thể so sánh với chúng về sức mạnh. Dù vậy, Ellen vẫn cố gắng bắt kịp cô ấy từng chút một, ngay cả khi cơ thể của Loyar được [tăng cường sức mạnh ma thuật].

Loyar chưa bao giờ nhìn thấy hay nghe nói về một con người như vậy.

Ellen loạng choạng và phúi đất trên người. Cả hai mắt cô ấy, đầy đau đớn, vẫn kiên định nhìn Loyar.

Mặc dù Ellen có vẻ thực sự chán nản sau khi ngã xuống lần trước, nhưng cô ấy vẫn tiếp tục lao về phía Loyar ngay cả khi cô ấy ngã xuống hết lần này đến lần khác.

Cô ấy giống như mặt đất cứng lại sau cơn mưa.

"Đến lượt tôi."

"Đến đi."

Sau khi Ellen ngã xuống một lần nữa, [sức mạnh tinh thần] của cô ấy thậm chí còn mạnh mẽ hơn.

*Kakang!

Loyar chém kiếm vào vai Ellen trong khi cố đâm vào bụng Ellen.

*Quay!

Tuy nhiên, như thể đoán trước được đòn tấn công đó, Ellen xoay người né tránh đồng thời không quên tấn công vào thái dương Loyar bằng cùi chỏ trái.

*Vút!

Nhưng vào lúc đó, Loyar đã hạ thấp tư thế của mình để tránh nó, đặt cánh tay của mình vào giữa hai chân của Ellen và đập nó sang một bên.

*Bang!

“Urg Urg!”

“Hực... Hực... đúng là một cô gái quái dị...”

Loyar nhìn xuống Ellen, người đang ho và kiệt sức.

Có rất nhiều người trên thế giới mạnh hơn cô gái đó.

Tuy nhiên...

10 nữa, không...

Liệu có ai mạnh hơn cô ấy trong thời gian 5 năm nữa không?

Lần đầu tiên trong đời, Loyar cảm thấy sợ hãi khi nhìn một con người.

Tại sao chủ nhân của cô ấy bảo cô ấy giúp Ellen huấn luyện và nói rằng cô ấy cần nhiều kinh nghiệm thực tế hơn, thậm chí còn gắn Eleris bên cạnh để giúp đỡ cô ấy?

Loyar có lẽ sẽ không cảm thấy như vậy nếu cô ấy đối mặt với Hoàng tử.

Cô không nghĩ rằng mình thậm chí sẽ cảm thấy như vậy nếu nhìn thấy một quả trứng rồng sắp nở trước mặt mình.

Ellen dường như giống như một sinh vật bí ẩn mà Loyar không thể hiểu được. Áp lực khủng khiếp và nỗi sợ hãi mà cô ấy cảm thấy không chỉ vì sức mạnh của mình mà còn ở tốc độ mà cô ấy trở nên mạnh mẽ hơn.

Nó khiến Loyar bối rối.

Điều này không đúng.

Tôi không nghĩ rằng tôi nên làm điều này.

Tại sao Điện hạ lại xoay quanh cô gái này nhiều như vậy?

"Này, hãy để tôi hỏi cô một câu hỏi."

Ellen loạng choạng đứng dậy khi nghe những lời của Loyar.

"Được."

"Cô có thể chết vì Reinhardt không?"

Trước câu hỏi đột ngột của Loyar, Ellen dường như cảm thấy hơi sững sốt.

Cô ngẫm nghĩ hồi lâu mới nói:

".....Tôi không biết."

Cuối cùng, Ellen không thể không trả lời như vậy.

"Không, tôi không biết..."

Loyar chỉ im lặng nhìn cô và mỉm cười.

“Ừ, đủ rồi.”

Cô trả lời rằng cô không biết.

Tuy nhiên, cô ấy đã nghiêm túc cân nhắc liệu mình có thể chết vì Reinhardt hay không.

Loyar nghĩ rằng điều này đã đủ cho một câu trả lời.

"Tôi có chuyện muốn nói với cô."

"...Được rồi?"

Trước những lời đột ngột của Loyar, Ellen chỉ hơi nghiêng đầu và gật đầu.

* * *

Sau khi lớp học cuối cùng của chúng tôi vào thứ Năm kết thúc...

“Ồ! Đã hết!”

Mọi người ra khỏi trường, dẫn đầu là Kono Lint, người vui mừng nhất về việc tan học.

Có vẻ như những lời của ông Epinhauser khi ông ấy khuyên chúng tôi hãy dành kỳ nghỉ của mình một cách có ý nghĩa, ngay cả khi chúng tôi không có bất kỳ nhiệm vụ nào, đã hoàn toàn rời khỏi tâm trí của Kono Lint.

Có khá nhiều người ở đó sinh ra đã ngậm thìa bạc tài năng, nên họ không biết làm việc chăm chỉ. Một ví dụ điển hình là ba anh em ngốc đó.

Ý tôi là, bối cảnh là họ được như vậy bởi vì họ chỉ được chọn dựa trên tài năng. Sẽ có khá nhiều trường hợp họ đụng độ với Orbis Class, bao gồm những người cực kỳ chăm chỉ.

Tuy nhiên, tôi tự hỏi làm thế nào những “tài năng tốt nhất” đó có thể kém cỏi đến vậy.

Chúng tôi sẽ rời đi vào sáng hôm sau, vì vậy tôi quyết định hoàn thành lịch trình luyện tập của mình trước. Sau khi trở về ký túc xá, lần đầu tiên tôi đến thăm Charlotte.

Cô ấy đã bảo tôi đến gặp cô ấy trước khi tôi rời đi.
"Đây."

Thứ mà Charlotte trao cho tôi là một huy hiệu.

"...Đây không phải là Huy hiệu Hoàng gia sao?"

"Vâng."

Tôi cầm Huy hiệu Hoàng gia trong tay.

"Với điều này, cậu sẽ khiến hầu hết các tổ chức công cộng hợp tác với mình và nó sẽ đóng vai trò là một mối đe dọa vừa đủ."

Chiếc huy hiệu chứng minh rằng tôi là người dưới sự bảo vệ của Hoàng gia. Tôi không biết liệu thứ đó có bất kỳ khả năng ma thuật nào không, nhưng rõ ràng là có một số vấn đề tôi có thể giải quyết chỉ bằng cách có nó.

"Tôi không thể đưa cái này cho bất cứ ai, nên cậu hiểu chứ?"

"Là vậy sao?"

Charlotte đã làm một số cử chỉ lớn khi cô ấy nói điều đó.

"Ý tôi là, cậu luôn chọc giận mọi người bằng cách làm những việc vô ích. Haizz."

Charlotte cần nhìn tôi thêm một lúc nữa, có vẻ hơi khó chịu. Dù Ellen có mạnh mẽ đến đâu, nếu tôi tiếp tục mất bình tĩnh như trong vụ bắt cóc đó, mọi chuyện có thể trở nên tồi tệ. Rất có thể lần sau mọi chuyện sẽ không kết thúc tốt đẹp như vậy.

"Cậu sẽ rời đi vào ngày mai, phải không?"

"Ừm, vào buổi sáng."

Charlotte khoanh tay nhìn tôi chằm chằm.

"Nếu tôi có thể cho cậu một lời khuyên thì..."

Charlotte mỉm cười tinh tế.

"Cẩn thận với con người."

"Tôi sẽ ghi nhớ."

Tôi hoàn toàn hiểu ý của cô ấy khi nói vậy.

Cô ấy đã trao cho tôi Huy hiệu Hoàng gia để xua đuổi những người khác, không phải quái vật.

* * *

Kỳ nghỉ của chúng tôi bắt đầu vào thứ Năm; những người đặc biệt thiếu kiên nhẫn vội vã rời khỏi Temple.

Điều đáng ngạc nhiên là Harriet, người mà tôi nghĩ sẽ trở về nhà ngay khi có thể, đã tiễn Ellen và tôi vào sáng thứ Sáu.

Đó không chỉ là Harriet; có một người bất ngờ khác bên cạnh cô.

Adelia cũng đã đến tiễn Ellen.

Có vẻ như cả hai đã thức cả đêm.

Chúng tôi đã chuẩn bị xong xuôi, đứng trước mặt họ với áo giáp và ba lô trên lưng.

"N-này, Ellen..."

"Chào."

"Cậu có thể ... chấp nhận điều này không?"

Adelia hơi bẽn lẽn và đưa một thứ gì đó cho Ellen: Đó là một chiếc vòng tay làm bằng kim loại xanh.

"Re-Reinhardt... Cậu cũng vậy..."

Và cho thấy rằng cô ấy không chỉ có thứ gì đó cho Ellen, cô ấy đưa ra một chiếc vòng tay có hình dạng tương tự về phía tôi.

"...Cái này là cái gì?"

Adelia bắt đầu làm bầm khi nghe câu hỏi của tôi.

"Đó là... bùa bảo vệ... dùng một lần. Vì vậy, khi cậu gặp nguy hiểm... Điều này có thể giúp ích cho cậu. Chúng tôi đã làm nó vội vàng, vì vậy nó chỉ có thể được sử dụng một lần... xin lỗi."

Ah.

Có vẻ như họ đã thức nhiều đêm để làm những chiếc vòng đó.

Tôi chắc chắn rằng họ không làm chúng chỉ trong một ngày. Tài năng của Adelia nằm ở việc chế tạo ma thuật, nghĩa là tạo ra những vật phẩm ma thuật, nhưng Harriet cũng có thể làm được điều tương tự.

Họ đã làm việc cùng nhau để tạo ra hai chiếc vòng tay ma thuật. Harriet quay đi khỏi ánh nhìn của tôi, không muốn nói về nó.

Tuy nhiên, tôi có thể nhìn thấy quầng thâm dưới mắt cô ấy.

"Cảm ơn."

Ellen cảm ơn họ ngắn gọn.

Nhưng Adelia có nghiêm túc xin lỗi vì không thể tặng chúng tôi một món quà tốt hơn không?

Lòng tự trọng của cô thấp đến mức nào?

"Cám ơn hai người."

Trước lời nói của tôi, Adelia gãi đầu, và mặt Harriet hơi đỏ lên. Rồi cô ấy lẩm bẩm, làm như không nghe thấy tôi nói.

"Đừng quên đến Quần đảo Edina."

"Vâng."

Cô ấy muốn nói rằng chúng tôi nên quay lại an toàn và cẩn thận để không bị thương.

* * *

Chúng tôi sẽ hướng tới St. Point qua Tiền đồn Exian, và—trên đường đi—Eleris sẽ tham gia cùng chúng tôi.

Tất nhiên, tôi sẽ giả vờ như thể tôi không biết cô ấy và chỉ khiến cô ấy tham gia cùng chúng tôi với tư cách là một Pháp sư phiêu lưu hữu ích. Cô ấy sẽ hành động như một Pháp sư mới vào nghề, người không thành thạo trong việc sử dụng Ma pháp của mình, và nếu chúng tôi gặp nguy hiểm, cô ấy sẽ bộc lộ kỹ năng thực sự của mình.

Đó là kế hoạch.

Ellen và tôi đã đăng ký làm mạo hiểm giả tại Hiệp hội mạo hiểm giả nằm ở Tiền đồn Exian.

Sau đó, trong một quán trọ ở đâu đó ở St. Point, chúng tôi sẽ tiếp xúc với Eleris một cách tự nhiên.

Sau đó, chúng tôi sẽ thành lập một nhóm và chỉ khám phá khu vực xung quanh St. Point.

Với Eleris bên cạnh, chúng tôi thậm chí có thể đi đến những nơi nguy hiểm hơn một chút.

Mặc dù trang bị chúng tôi nhận được từ Temple rất quan trọng, nhưng cũng có Huy hiệu của Hoàng gia, một vật mà chúng tôi có thể sử dụng để giải quyết một số rắc rối mà chúng tôi có thể gặp phải về mặt chính trị, và vòng tay bảo vệ trong trường hợp khẩn cấp.

Bảo hiểm nhiều lớp hơn bảo hiểm, lại còn nhiều hơn cả bảo hiểm.

Ellen và tôi chuyển đến Cổng dịch chuyển khổng lồ nằm ở Thủ đô Đế quốc.

Thật không may, ngay cả khi chúng tôi là sinh viên của Royal Class, họ sẽ không cho phép chúng tôi sử dụng Cổng dịch chuyển miễn phí.

“...Cái này đắt kinh khủng.”

“...Đúng vậy.”

Sau khi tính toán chi phí của chúng tôi, Ellen cũng gật đầu với tuyên bố của tôi.

Sau khi xem khoản phí mà chúng tôi phải trả để sử dụng Cổng dịch chuyển, chúng tôi đã hiểu tại sao Temple lại cho chúng tôi nhiều tiền như vậy.

Tiền đồn Exian nằm ở cực đông của lãnh thổ loài người, vì vậy chúng tôi phải di chuyển một quãng đường rất dài.

Sẽ mất bốn chuyến đi qua Cổng dịch chuyển siêu lớn để đến Tiền đồn Exian.

Nó sẽ mất hai đồng tiền vàng cho mỗi lượt đi. Vì tôi và Ellen mới có hai người nên chúng tôi sẽ cần bốn đồng tiền vàng chỉ cho một lần dịch chuyển.

Chuyến đi một chiều sẽ tiêu tốn của chúng tôi 16 đồng tiền vàng và để thực hiện chuyến đi trở về, chúng tôi sẽ cần 32 đồng tiền.

Sau đó, số tiền chúng tôi thực sự có thể chi tiêu cho chuyến đi của mình là 16 đồng tiền vàng.

Tuy nhiên, như vậy là quá đủ so với chi phí đi lại, nhưng đó dường như là lý do tại sao Temple đưa cho chúng tôi 50 đồng tiền vàng, một số tiền rất lớn, cho chi phí đi lại trong một tháng.

Nó có vẻ rất đắt so với một chuyến bay bằng máy bay, nhưng xét đến việc chúng tôi không bắt buộc phải di chuyển quãng đường đó, thì nó thực sự khá hợp lý.

Không, trên thực tế, nó không thể được so sánh với một chuyến bay đơn giản, vì điều này hiệu quả hơn nhiều.

Chúng tôi đã đăng ký sử dụng Cổng dịch chuyển và sau đó đợi đến lượt mình. Kể từ sau vụ khủng bố đó, có vẻ như an ninh xung quanh Cổng dịch chuyển đã trở nên chặt chẽ hơn nhiều. Quá trình xác minh danh tính của họ cũng rất kỹ lưỡng, và họ thậm chí còn khám xét cơ thể của bất kỳ ai muốn sử dụng Cánh cổng.

Không chỉ có những người bảo vệ, mà cả những nhân viên trông giống như Hiệp sĩ cũng được triển khai để bảo vệ Cổng dịch chuyển.

"Kế tiếp."

Tôi và Ellen đưa chứng minh thư của mình cho người bảo vệ.

ID sinh viên Temple Royal Class của chúng tôi.

“...Đi qua.”

Hai chúng tôi tiến về điểm dừng chân đầu tiên.

* * *

Chúng tôi đã phải sử dụng Cổng dịch chuyển tổng cộng bốn lần, dừng lại ở mỗi điểm trung chuyển.

Tuy nhiên, có một vấn đề với điều đó.

“...Tôi không ngờ chúng ta lại gặp phải vấn đề như thế này.”

“...Tôi cũng không ngờ.”

Tôi và Ellen thần thờ nhìn hàng dài xếp hàng từ Cổng dịch chuyển siêu lớn.

Chúng tôi thậm chí không thể vào hàng.

“Chà... Tuy nhiên, lẽ ra chúng ta nên mong đợi nhiều như vậy.”

Chúng tôi đang ở một nơi gọi là Salam, một thành phố thương mại nằm trong một phần của Đế quốc. Tôi thực sự không biết nhiều về Salam. Rốt cuộc thì tôi không cần phải làm vậy. Đó chỉ là một điểm trung chuyển.

Tuy nhiên, nếu nó là một thành phố thương mại, nó chắc chắn là lối đi cho nhiều thương nhân, nhà cung cấp và vật tư.

Vì vậy, mặc dù Cổng dịch chuyển siêu lớn ở ngay trước mặt chúng tôi, nhưng nó vẫn ở rất xa.

“Tớ nghĩ chúng ta đã quá quen với cách mọi thứ vận hành ở Thủ đô.”

"Tất nhiên rồi."

Có hơn mười Cổng dịch chuyển siêu lớn nằm ở Thủ đô, Vì vậy, đám đông được chia đều giữa chúng, rút ngắn đáng kể hàng đợi — ngoại trừ thời điểm diễn ra Lễ hội Chiến thắng.

Tuy nhiên, những nơi bên ngoài Thủ đô có nhiều nhất hai đến ba Cổng dịch chuyển siêu lớn; thông thường, nó sẽ chỉ có một, mặc dù.

Nói chung, một nơi chỉ có một Cổng như vậy sẽ trở thành một thành phố lớn chỉ vì điều đó.

Những Cổng siêu lớn có thể đưa bạn đi một quãng đường dài hầu hết cũng được kết nối với các Cổng vừa và nhỏ xung quanh.

Do đó, không thể tránh khỏi tình trạng tắc nghẽn xảy ra xung quanh Cổng siêu lớn - chúng vừa là lối ra vừa là lối vào, vì vậy mọi người cứ đổ ra vào mọi lúc.

Đó là sự khác biệt giữa Thủ đô và một thị trấn tỉnh lẻ nào đó.

Có rất nhiều người đang chờ sử dụng nó, bao gồm cả những người có vẻ là thương nhân, xe ngựa và khách du lịch.

Mặc dù hàng đợi ở ngay trước mặt chúng tôi, nhưng chúng tôi thậm chí không thể chen vào hàng.

Chúng tôi chỉ đơn giản là không thể.

“Ngay cả khi chúng ta xoay xở lấy được vé chò, có lẽ chúng ta sẽ không thể đến được Cổng trước ngày mai.”

Đó là những gì Ellen nói sau khi cô ấy đi hỏi ai đó về tình hình.

Việc họ giới hạn số lượng người dùng trong ngày là điều đương nhiên.

“Tớ cũng không nghĩ mọi thứ sẽ khác ở Cánh cổng tiếp theo, phải không?”

“...Đúng vậy.”

Thật tốt khi Cổng có thể vận chuyển người nhanh hơn máy bay, nhưng nếu chúng tôi phải đợi hai ngày để sử dụng nó, thì còn ích gì?

Nếu điều tương tự cũng xảy ra ở Cổng tiếp theo, thì chúng tôi sẽ mất thêm hai ngày nữa và hai ngày nữa ở Cổng tiếp theo, vì vậy chúng tôi sẽ mất sáu ngày để đến mục tiêu của mình. Có vẻ như Ellen thậm chí còn không nghĩ đến điều đó khi cô ấy chỉ ngây người nhìn chăm chăm vào đầu hàng.

Chi phí đi lại cũng vô cùng lớn nhưng nếu chúng ta chỉ lãng phí thời gian chờ đợi thì việc bỏ ra số tiền đó là hoàn toàn vô ích.

"Được rồi."

Tôi đã quyết định.

"...Cậu đã nghĩ ra cách gì chưa?"

Khi Ellen hỏi tôi điều đó, tôi đặt tay lên vai cô ấy.

"Hãy sử dụng sức mạnh của chúng ta."

Tôi lấy Huy hiệu Hoàng gia ra, khiến Ellen mở to mắt.

Tôi xin lỗi, Charlotte.

Tôi sẽ dùng đến tên của cậu!

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)

Quét mã để chuyển tiền

NGUYỄN TIẾN LỰC

SĐT: 0901089550

Thanks For Reading